

кошули. Една жена, како прала кѣмъ вечерина, заборави да затвориѣ источникъ-отъ. Вода-та течела 'сѣ-та ношъ; и кога утрина-та станаха, видоха долина-та покрѣена со вода. Не имавшѣ надежда да затворатъ источникъ-отъ, поспешиха да сѣ спасатъ на ближни-те планини. Така сѣ направи сегашно-то езеро.

Велятъ, че ключеви-те одъ езеро-то сѣтъ подъ планинче-то, надъ кое направенъ ѣ обителъ-отъ одъ св. Наумъ, кого вѣрватъ чувачъ на ключови-те, кои, ако сѣ отворатъ, потопватъ 'сѣ-то Охридско и Струшко поле.

Още велятъ, че това езеро иматъ сообшченіе со Преспонско-то, кое вѣрватъ, че подъ планина-та Галичица втеквитъ въ Охридско-то; и че, кога сѣ запнитъ това сообшченіе, Преспонско-то езеро потопвитъ ближни-те места.

Найпосле велятъ, че това езеро ѣ глобоко до неизмервеніе, и че никой не можитъ да го измеритъ. Некога една жена, не слушаешѣ такви зборови, напѣлна чунъ со сиджимъ, вѣрза на край-отъ железо, и поиде стредъ езеро, да го измеритъ. Но тога сѣ кренаха високи бранови, кои безъ маду ке ѣ потопеха. Тая со горешо каеніе сѣ помоли на св. Наумъ, да ѣ проститъ, и сѣ обеща да направитъ манастиръ на това место, кѣде ке излезитъ. Вистина кѣде тая излезе направи манастиръ. Св. Заумъ, т. е. за умъ направенъ.

Два браќа. Близу до св. Заумъ иматъ две каменя, кои велятъ че, бѣха два брата. Овѣ за нешто сѣ скараха, сѣ збиха, и обайца-та сѣ опраха; и господъ ги престори на каменя, близу до кои камчина-та уще сѣтъ цѣрвени одъ кѣрв-та имъ.

Пандзуръ. Това ѣ место на западно-то ребро одъ Галичица планина надъ Охридско-то езеро. Велятъ че тамо Болгарски-те цареви дѣржале пандзурлія войска до четересетъ хиляди, и одъ тога остана да сѣ викатъ Пандзуръ.

Свѣти-климентова стапалъка. Въ Охридъ иматъ каменъ надъ кои сѣтъ вглоблени петични стапалъки одъ скорни, кои велятъ, че бѣха одъ св. Климентъ.

Вѣлче'а яма. Надворъ одъ Охридъ въ Месокастро иматъ дупка, во која можитъ да сѣ ходитъ подъ земя. Тая, велятъ, сѣ отвори одъ свети Георгія, кои удри на това место со мѣздракъ-отъ, и одъ кого стоитъ нѣтре образъ. Други велятъ че тая бѣше направена одъ Болгарски-те цареви за нѣхни-те имъ потреби во воено време. Велятъ уще, че тая износвитъ подъ земи на св. Петка (манастиръ).

Воденъ. Воденъ градъ, кѣде сѣ закопвеха Македонски-те цареви, укрепенъ одъ природа-та, велятъ че, во време одъ некая война, бѣше сѣ презелъ одъ неприятели-те, после дѣлго обколисвеніе, со помощ-та одъ кози-те, кои имъ пока-заха скришно пѣтче, по кое тѣ обикновено сѣ качвеха, и по кое неприятели-те влезоха въ крепост-та.

Како Турци-те презедоха Приленъ. Кога Турци-те дойдоха, Прилепчани-те сѣ затворија во крепост-та, која носитъ име Маркови кули. Турци-те ги обколисаха, и много време ги биха, безъ да можатъ да презематъ крепост-та. Найпосле обколисани-те, немаешѣ што да ядатъ, ноше изпразниха крепост-та, во која оставиха тапѣжъ, кој самъ бѣше на ветаръ. Турци-те, думаешѣ че, обколисани-те готватъ войска за да ги удратъ, три дни преседоха со оружје-то въ рѣце, чекаешѣ нападеніе; дури стара баба имъ каза че, крепост-та ѣ празна, и че тапѣж-отъ самъ биетъ на ветаръ. Тога Турци-те влезоха во крепост-та.

Маркови бочви. Не далеку одъ Охридъ иматъ планинче Гѣбавци, надъ кое биле Маркови кѣщи, во кои Марко си дѣржалъ вино. Едношка сѣ вруши